

er ham unddraget. Han er berettiget til at tage enhver Sag op, forlange sig den forelagt, fordre Oplysninger om den og inddrage den under Generaldirektionens Behandling og Afgørelse. Den Vanskelighed, der kan opstaa i det Tilfælde, at der inden for Generaldirektionen skulde vise sig ret hyppige Meningsforskelligheder, maaske endog saaledes, at der om ensartede Sager fremkommer snart en, snart en anden Majoritet, den Usikkerhed, der kan blive Følgen heraf, maa i sidste Instans løses af Ministeren. I Virkeligheden betyder denne Ordning, at der paa Ministeren kastes et større Ansvar end efter den hittidige Ordning. Det kan let tænkes, at Ministeren i langt større Omfang end hidtil kan finde det nødvendigt at gribe ind og træffe den endelige Afgørelse, naar der viser sig Meningsforskel inden for Direktionen. Jeg har under Forhandlingerne i det andet Ting fremhævet, at denne Nødvendighed forekommer mig ikke paa Forhaand at kunne siges at være heldig. Thi Ministeren er efter Forholdenes Natur ikke sagkyndig i Jernbanedrift, han er ansat efter helt andre Hensyn, og med de skiftende Ministerier vil der selvfølgelig kunne komme nogen Vaklen ind i de Principper, hvorefter Statsbanerne styres. Men paa den anden Side vil Ministeren, naar han har en virkelig dygtig Generaldirektør, paa hvem han stoler, være i Stand til at gøre ham ogsaa til en virkelig stærk Generaldirektør. Derfor er jeg ikke i Tvivl om, at den her foreslaaede Ordning, naar den benyttes paa rette Maade til begge Sider, vil vise sig at kunne arbejde fyldestgørende. Jeg tror, vi her have truffet den Mellemvej, der ligesom alt andet kan have sine Mangler, men som efter Omstændighederne forhaabentlig vil vise sig tilfredsstillende. — Ved Siden af Generaldirektionens Ordning er der et andet vigtigt Spørgsmaal med Hensyn til Statsbanernes Organisation, som har været Genstand for megen Meningsforskel, og som ogsaa Jernbanekommissionens Opmærksomhed var stærkt henvendt paa. Det er Ordningen af den stedlige Ledelse, Linieforvaltningen. I denne Henseende følger Lovforslaget ikke Jernbanekommissionens Indstillinger i samme Omfang som med Hensyn til Generaldirektionen. Jernbanekommissionens Tanke gik i Retning af en noget større Selvstændighed for de Distrikter eller Kredse, hvori Statsbanerne med Hensyn til den stedlige Ledelse tænktes inddelte, end jeg har kun-

net anse for rigtigt, og i det andet Ting har man ikke blot givet min Opfattelse Medhold, men man er tilmed gaaet videre i Retning af at lægge Detaillernes Ordning i Administrationens Haand, end Regeringsforslaget selv havde tilsigtet. Medens der nu findes en forskellig Inddeling af Landet med Hensyn til Trafikvæsen, Banevæsen og Maskinvæsen — Inddelingen efter disse forskellige Forvaltningsgrene falder ikke sammen — var det Regeringsforslagets Tanke at inddele Landet i 4 Kredse, saaledes at hver af disse Kredse faar tre Bestyrere, en for Trafikvæsen, en for Banevæsen og en for Maskinvæsenet. Hver af disse Bestyrere skal staa under sin Direktør som hans særlige foresatte, men inden for deres Virksomhedsomraade vil der være givet dem en ikke ringe Selvstændighed og Løjlighed til i saadant Omfang, som det maatte være nødvendigt, at iværksætte et Samarbejde indbyrdes. Tanken var, siger jeg, at have 4 Kredse, og det var i Forslaget udtrykkelig nævnt, hvor disse Kredses Bestyrere skulde have deres Sæde; men ved Behandlingen i Landstinget er man kommen til at stryge disse Bestemmelser, og at overlade til Administrationen at inddele Banerne i indtil 6 Kredse, hvis Hovedsæder vilde være at fastsætte administrativt. Jeg er tilbøjelig til at mene, at denne Ordning er bedre end selve Regeringsforslaget, saa i den Henseende har jeg ikke kunnet beklage mig over den foretagne Ændring.

I øvrigt tror jeg ikke, der i Henseende til Organisationen er yderligere for mig at tilføje, idet de Detailler, som de paagældende Paragraffer i øvrigt indeholde, ikke kræve særlig Omtale og Forklaring. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at henstille Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger som Frugten af et indgaaende og dygtigt Udvalgsarbejde i det andet Ting, til uforandret Vedtagelse her i Tinget. Hvad angaar Bestemmelserne om Lønninger o. s. v., ere de, som jeg har fremhævet, i det væsentlige overensstemmende med, hvad Tinget allerede i Fjor sluttede sig til, og hvad angaar Bestemmelserne i det Afsnit af Loven, som endnu ikke har været til Behandling her i Folketinget, ere de i saa nær Overensstemmelse med de Indstillinger, som ere gjorte af den Kommission, som ikke mindst dette Ting har sat sit Præg paa, at der er al mulig Anledning for dette Ting til at give Forslaget som Helhed sin fulde Tilslutning.